

KÜZDELEM A KERTBEN

ifj. Bartha Sándor

Volt valahol egy csendes éjszakában,
sötétlő, alvó némaságban,
egy kertben, egy kis ligetben,
volt egy pillanat,
amikor a tiszta ég alatt
megállt az idő.
Verejtékcseppek hulltak a földre
s teherként zuhant makulátlan lelkére
minden, ami rossz, szenny, és gonosz,
volt- van és lesz bűnünk igája,
mindez úgy sujtott Rá,
s akkor megállt az idő.
Az angyalok már nem énekeltek,
előre látták a keresztet,
mennyei harsonák elnémultak
és pusztává váltak az aranyutak,
mert imádkozott a Szent, a Bárány,
az Atyával beszélgetett némán
az éjben, abban a csendes kertben,
nem hozsánnák közt, nem éljenezve,
nem aranybetűkkel fémjelezve.
Csak alvó társak voltak körülötte,
érettük és értem folyt a könnye
és megállt az idő,
mert történt valami.
Életünket ott próbálta megtartani.
Bűnünkért ott, akkor kész volt fizetni
és örök üdvre akart vezetni.
Ott térdelt a Bárány, ott vonaglott,
ott vívta érettem a harcot.
Vérverejték cseppent a földre,
nem ellenkezni, harcolni akart végre.
Győzni akart Ő, győzni örökre,
örök leplet teríteni szennyre, bűnre,
múltunkra, szégyenünkre, életünkre.
A dicsőség így szégyenné lett,
a feddhetetlen eképp bűnné lett,
s így módon vált valóra üdvünk.
Nincs érdemünk;
Krisztus halt meg érettünk.

Forrás: www.keresztenydalok.hu